

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **J. B.**, zast. Mgr. Milanem Popelkou, advokátem, se sídlem nám. T. G. Masaryka 11, 796 01 Prostějov, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 11. 11. 2010, č.j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2012, č.j. 4 Ads 142/2011-59 byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9. 6. 2011, č.j. 22 Ad 44/2010-36, kterým byla zamítnuta žaloba žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 11. 2010, č.j., jímž námitky žalobkyně byly zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 16. 4. 2010, č.j. bylo potvrzeno.

Jelikož je evidentní, že účastníkům řízení jsou dosavadní provedené důkazy známy, nepokládá soud za potřebné je opakovaně podrobně rekapitulovat, omezuje se v dalším jen na uvedení těch rozhodných skutečností, které jsou podstatné a nepochybné pro rozhodnutí ve věci z hlediska právního názoru vysloveného v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne

29. 8. 2012, č.j. 4 Ads 142/2011-60. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku podrobně rozvedl, z jakého důvodu posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 3. 3. 2011 a jeho doplnění ze dne 28. 4. 2011 pokládá za nepřesvědčivý a neúplný, v důsledku čehož došlo k nesprávnému stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně do dne 31. 12. 2009. Dospěl k závěru, že v dalším řízení je třeba opatřit další doplňující posudek v němž posudková komise PK MPSV ČR v Brně odstraní nedostatky ze svých posudků v naznačeném směru, provede zevrubné posouzení povahy závažnosti a vývoje rozhodného zdravotního postižení, náležitě se vypořádá s příslušnými lékařskými zprávami a s tvrzeními žalobkyně, přitom zohlední i lékařské zprávy předložené posuzovanou v řízení o kasační stížnosti, zejména propouštěcí zprávu neurologického oddělení Fakultní nemocnice Ostrava ze dne 11. 10. 2011.

Krajský soud v Brně provedl důkaz dalším posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 31. 10. 2012. Posudková komise zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře neurologa. Vyhodnotila lékařské zprávy doložené ke kasační stížnosti, dále dodatečně zaslanou propouštěcí zprávu z neurologické kliniky Fakultní nemocnice Ostrava ze dne 11. 10. 2011 a po prostudování zdravotní i podkladové dokumentace dospěla k závěru, že tato byla dostatečná k projednání v nepřítomnosti žalobkyně a k přijetí posudkového závěru. Dle posudkového zhodnocení se k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí jednalo o chronický vertebrogenní bolestivý syndrom při degenerativních změnách páteře a diskopatii, stav po operaci výhřezu meziobratlové plotýnky z června 2010 na terénu postižení pohybového aparátu dětskou mozkovou obrnou s oslabením a zkratem pravé dolní končetiny. Vertebrogenní obtíže byly kolísavého charakteru po stránce subjektivně udávaných obtíží, jak je u těchto onemocnění obvyklé. Podle objektivních popisů klinických nálezů šlo o závažnou poruchu dynamiky především bederního úseku páteře s insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění s funkčně významným neurologickým nálezem. Přítomny byly i projevy poruchy vyprazdňováním močového měchýře. Močová inkontinence nejméně v posledním roce zjištěna nebyla. V době rozhodné bylo neurologickým nálezem konstatováno pooperační zlepšení dynamiky páteře a regenerace kořene L5 vlevo. Relativní stabilizaci zdravotního stavu dokumentuje i zpráva z hospitalizace na neurologii ze dne 11. 10. 2011 vydaná téměř rok po datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí. Objektivně popsany klinický stav po stránce objektivně prokázaných poruch dlouhodobě stacionární s výše popsány funkčními poruchami. Při posouzení zdravotního stavu podle kritérií platných do 31. 12. 2009 se jednalo o stav s často recidivujícími silnějšími, dlouho trvajících dráždivými projevy nervů a svalů, těžkou staticko dynamickou insuficiencí, výraznou poruchou svalového korzetu a podstatným snížením celkové výkonnosti organismu. Nejednalo se o prokázané trvalé silné projevy dráždění nervů a svalů se závažnými parézami a poruchami funkce svěračů funkčně významného rozsahu. Posudková komise proto nehodnotila pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle písmene e) položky 2 oddílu F, kapitoly XV, přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době rozhodné. Nepřítomnost závažných paréz dokládá i poslední doložená zpráva ze dne 11. 10. 2011, kde je popisována schopnost chůze po vyšetřovně samostatná s dopadáním na PDK, nepružná a omezení schopnosti stoje na patách a špicích výrazněji vlevo; jinak používá opory dvou turistických holí. Ani v době předchozí tj. ke dni 31. 12. 2009 i k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí tj. ke dni 11. 11. 2010 nebyly závažné parézy přítomny.

Při hodnocení poklesu pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí nehodnotila posudková komise stav podle položky 1 písmeno d), oddílu E, kapitoly XIII, podle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., celkově jako těžké postižení, protože se jednalo o prokázané těžké postižení více úseků páteře s trvalými projevy kořenového dráždění

s prokázaným těžkým poškozením nervů, se závažnými parézami, poruchami hybnosti končetin vertebrogenního původu a závažnou poruchou funkce svěračů. Fakt, že v neurologických nálezech je zmiňována těžká statodynamická porucha celé páteře je jen jednou ze skutečností, které se při posouzení celkového funkčního postižení hodnotí. Tíže poruchy dynamiky páteře není složkou, která by rozhodným způsobem omezovala pracovní schopnost. Ta je limitována až souběhem všech poruch, které se podle příslušných kritérií pro stanovení poklesu pracovní schopnosti hodnotí. Protože v ostatních oblastech poruchy nedosahují tíže uvedené v položce 1 písmeno d), oddílu E, kapitoly XIII, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 a pod písmenem e) položky 2, oddílu F, kapitoly XV, přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., nebyl pokles pracovní schopnosti, resp. schopnosti soustavné výdělečné činnosti podle těchto ustanovení určen. Zdánlivá nejasnost zařazení zjištěných funkčních poruch při relativně neměnném stavu podle dřívějších kritérií pod položku, která je uvedena slovy „s trvalým těžkým postižením funkce páteře...“ a podle současných kritérií pod položku uvedenou slovy „se středně těžkým funkčním postižením“ vyplývá ze skutečnosti, že rozhodující pro podřazení zjištěných poruch pod určitou položku je celý komplex funkčních poruch, které se hodnotí. Při tvorbě současného právního předpisu pro stanovení poklesu pracovní schopnosti došlo k posunu v hodnocení určitých zjištěných poruch, které byly dříve hodnoceny v rámci těžkého postižení do oblasti postižení nyní hodnocených jako středně těžká. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění. Ke dni 31. 12. 2009 byla částečně invalidní podle § 44 odst. 1 cit. zákona, nebyla plně invalidní podle § 39 cit. zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více jak 69 %. Ke dni 31. 12. 2009 šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33 %, nedosahoval však 66%, nešlo o schopnost soustavné výdělečné činnosti pro zdravotní postižení jen za zcela mimořádných podmínek.

V předmětné věci bylo nařízeno jednání dne 22. 11. 2012, žalobkyně byla z neúčast při jednání řádně omluvena taktéž i její právní zástupce a to písemným podáním ze dne 12. 11. 2012, oba souhlasili, aby bylo jednáno v jejich nepřítomnosti.

Zástupkyně žalované navrhla na základě provedených důkazů, a to zejména doplňujícího posudku PK MPSV ČR ze dne 31. 10. 2012, zamítnutí žaloby.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobkyně vyplývá, že stěžiení zdravotní komplikací jsou pohybové obtíže – chronický vertebrogenní bolestivý syndrom při degenerativních změnách páteře a diskopatii tak, jak funkčně zhodnoceno v posudcích PK MPSV ČR v Brně podrobně vyhodnoceno v posledním posudku ze dne 31. 12. 2012. V rozhodné době bylo neurologickým nálezem konstatováno pooperační zlepšení dynamiky páteře a regenerace kořene L5 vlevo. Relativní stabilizaci zdravotního stavu dokladovala i zpráva z neurologické kliniky Fakultní nemocnice Ostrava ze dne 11. 10. 2011 vydaná v podstatě rok po datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí. Klinický stav tudíž byl po stránce objektivně prokázaných poruch, hodnocen jako dlouhodobě stacionární s popsávanými funkčními poruchami. Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě soud považuje skutečnost, že všechny tři posudky PK MPSV ČR vyhodnotily pokles míry pracovní schopnosti žalobkyně 50 %, přičemž posudek ze dne 31. 10. 2012 podrobně zdůvodňuje proč k datu do 31. 12. 2009 nebyl pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti hodnocen podle kapitoly XV, oddíl F, položka 2 písmeno e) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., v platném znění i k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí tj. ke dni 11. 11. 2010 podle kapitoly

XIII, oddíl E, položka 1 písmeno d), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Krajský soud v Brně tu opakovaně poukazuje na to, že při posouzení míry invalidity se jedná o otázku odbornou – medicínskou, ke které nemají správní soudy dostatek znalostí, a proto vycházejí z jednotlivých posudků, jež hodnotí podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s.ř.s.

Krajský soud v Brně proto uzavírá, že hodnocení zdravotního stavu žalobkyně tak, jak bylo provedeno citovanými posudky PK MPSV ČR v Brně pokládá za správné, logické, bezrozporné. PK MPSV ČR v Brně v doplňujícím posudku ze dne 31. 10. 2012 se náležitě zevrubně zabývala posouzením povahy závažnosti a vývoje rozhodného zdravotního postižení žalobkyně, vypořádala se s příslušnými lékařskými zprávami a to i lékařskou zprávou z neurologické kliniky Fakultní nemocnice Ostrava ze dne 11. 10. 2011 vydané s větším časovým odstupem od data přezkoumávaného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky žalobkyně nebyly shledány opodstatněnými, soud proto ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., neboť žalobkyně nebyla úspěšná a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22. listopadu 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová